

**ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОГО РОЗВИТКУ
СФЕРИ АПАРАТНОГО ЛІКУВАННЯ В УКРАЇНІ**

Повномасштабна військова агресія 2022 року стала одним з тригерів низки деструктивних процесів та явищ у розвитку національної економіки, спричинивши послідовний спад ділової активності, деструкцію виробничо-технічного потенціалу економіку, катастрофічне скорочення інвестиційних потоків тощо. Не менш важливим наслідком функціонування країни в умовах воєнної економіки став її вплив на соціальні аспекти, що втілилися у зростанні рівня смертності населення унаслідок активних бойових дій, а також високих темпів релокації, що загалом негативно вплинуло як на стан розвитку людського капіталу України, так і на структурні показники ринку праці. Об'єктивним наслідком військових дій став ріст травматичних пошкоджень населення, зокрема мінно-вибухових травм, що стало викликом для вітчизняного сектору підприємств та установ, що здійснюють апаратне лікування в Україні. Апаратне лікування передбачає здійснення комплексу медичних заходів з санації пошкоджених кінцівок унаслідок бойових травм, зокрема репозиції уламків кісткової тканини, застосування аутотрансплантатів з ортобіологією, видалення феромагнітних тіл стороннього походження і т.д. з метою прискорення відновлення та загоєння пошкоджених кінцівок, мінімізації негативних наслідків отриманих травм, скорочення періоду реабілітації. Описаний напрямок характеризується високим рівнем інноваційності за рахунок обмежено інвазивного характеру впливу методики, відсутності необхідності у залученні значного обсягу ресурсів та досягнення високих лікувальних результатів, що власне і формує потужний конкурентний базис розвитку даного технологічного напрямку медицини бойових травм вітчизняними підприємницькими структурами та установами у відповідній сфері. Проте, ефективна реалізація згаданого конкурентного потенціалу досліджуваної сфери стикається з широким колом проблем організаційно-економічного характеру, що обмежує повноту реалізації інноваційних переваг даної методики. До ключових проблем забезпечення конкурентоспроможного розвитку сфери апаратного лікування в Україні варто віднести наступні:

1. *Висока вартість сировинних компонентів.* Обмеженість вітчизняної ресурсної бази у частині виробництва наукомістких елементів апаратних засобів істотно збільшує вартість надання відповідних послуг, знижуючи тим самим конкурентний потенціал відповідних підприємств та установ як на вітчизняному ринку, так і зовнішньоекономічної діяльності.

2. *Відсутність уніфікованого стандарту.* Актуальною проблемою сфери апаратного лікування є відсутність затвердженого у вітчизняному нормативному полі стандарту лікування, що частково обмежує можливості кваліфікованих фахівців до здійснення необхідних лікувальних заходів з точки зору легальної площини реалізації діяльності.

3. *Кваліфікаційний аспект* виявляє себе у відсутності єдиної наукової школи апаратного лікування, що зумовлює обмеженість компетенцій лікарів у частині реалізації методики за умов відсутності зацікавленості держави до сприяння розвитку знанневого базису даної сфери на рівні наукових установ.

4. *Низький рівень економічної організації* знаходить своє відображення у відсутності сформованих інтеграційних ланцюгів взаємодії, кооперування та спеціалізації виробництва, постачання та безпосередньо надання медичних послуг методами апаратного лікування, що сприяє росту витратного рівня та обмеженню ефективності.

Підсумовуючи вищевикладене, можна стверджувати, що забезпечення конкурентоспроможного розвитку інноваційної галузі апаратного лікування потребує активної взаємодії державного та приватного сектору: державного у частині стимулювання розвитку національної ресурсної та кваліфікаційної бази, розробки спеціалізованого нормативного забезпечення у частині стандартизації; приватного у контексті інтенсифікації коопераційних взаємодій з метою формування інтегрованого ланцюгу економічних взаємодій від виробництва технічних компонентів до лікувальних процедур.